

עין משפט ונר מצוה

ו א ב מיי פ"כ מהל' אסורי ביאה ה' ד:
ז א מיי פ"ו מהלכות תרומות הלכה ז':

תורה אור השלם

- כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובני גנע לגנע דברי ריבת בשעריך וקמת ועליית אל המקום אשר יבחר יי אלהיך בו: דברים י ח
- לכן הזה ימים באים נאם יי ולא יאמרו עוד חי יי אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: כי אם חי יי אשר העלה ואשר הביא את ורע בית ישראל מארץ צפונה ומבבל הארצות אשר הדרתים שם וישבו על אדמתם: ירמיהו כג ז - ח
- ואקבעם אל הנגר הבא אל אהרן ונתנה שם ימים שלשה ואבקהו בעם ובכהנים ומבני לוי לא יבצאיהם שם: עזרא ח טו
- וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשוררים והשוערים ונתניהם בעריהם וכל ישראל בעריהם: עזרא ב ע
- ומבני הכהנים בני חבה בני הקוץ בני ברזל אשר לקח מבנות ברזל הגלעדי אשר ויקרא על שמם: אלה בקשר כתבם המתקשים ולא נמצאו ויגאלו מן הבדנה ויאמר התרשקת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד בתי לאורים ולתקמים:
- ובל וך לא יאכל קדש תושב בתי ושכיר לא יאכל קדש: ויקרא כב י
- ובת בתי כי תהיה לאיש וך הוא בתרומת הקדשים ויקרא כב יב לאורים ולתקמים:

- עזרא ב סא - סג
- ובל וך לא יאכל קדש תושב בתי ושכיר לא יאכל קדש: ויקרא כב י
- ובת בתי כי תהיה לאיש וך הוא בתרומת הקדשים ויקרא כב יב לאורים ולתקמים:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ז"ה עד עמוד וכו' דאורים ומזמים. י"ב עי' בטוה דף מח ע"ב:

מוסף תוספות

א. שכיון שאבר כתב היחוס שלהם נודע פסולם לכל וקלא אית להו וליכא למיחש בהו. ריע"ב.

תוס' ר"י הקוץ

גכ'. גדולה חזקה. כלומר ראו לסמוך עליה. **כתבם** המתחשבים. כתב היחוס. התרשאת. הוא נחמיה בן חכליה. ובתלמוד ירושלמי נמצא על שם שהיה משקה למלך התירו לו ינם של עובדי כוכבים לשותות לכך נקרא התרשאת. עד עמוד הבית. כלומר עד שיתבדר, דאורים ותומים לא היו בבית שני. בקדשי הגבול. תרומה. ויגואלו. ויתחלצו מן הכהונה, והיוני חללין. ליוחסין. ונושא כהן בתו, וכיון שראו אותם אוכלים בתרומה ישא כהן בתם, ונמצא שנושא בת חלל. ריע חזקיהו. פירוש דשאר כהנים אוכלים בקדשי המקדש והם אינם אוכלים. והעיקר שלא מצאו כתב יחוסם כמו שכתבנו בכתובות פרק האשה. תרומה דרבנן.

תרומת תוצה לארץ. תרומה דאורייתא. תרומת הארץ. לא אכול. אלא בתרומה דרבנן כגון תרומת פירות וירק. תרומה דאורייתא. דגן תירוש ויצהר. ומאי מקדש הקדשים דמשמע הא לשאר מילי אכול. ה"ק לא במידי דאיקרי קדש. דכתיב ור לא יאכל קדש. קדשים דרבנן.

סמ:

ומבני לוי לא מצאתי שם. וא"ת והא אמרי' במתניתין עשרה יוחסין עלו מבבל וקא חשיב לויס ויש לומר דכל הלויס שעלו עמו היו קלוגי בהונות ואינם ראויים לשורר שירה של דוכא:
שאני התם דריע חזקתיהו. פי' בקונטרס במה שאין אוכלין בקדשים ולא נהירא דמכל מקום איכא למיחש דילמא אתו לאסוקינהו מתרומה לקדשים ומקדשים ליוחסין ונראה לפרש דריע חזקתיהו לפי שנקשו כמז יחוסס ולא מנאלא:

[ואלא באי גדולה חזקה. ז' בשלמא למ"ד

אין מעלין היינו גדולה חזקה דלף ע"ג דהוי לן למיגור דילמא אתי לאסוקינהו ליוחסין דהא לית לה ז' ריע חזקתיהו אפ"ה לא גזרי' אלא למ"ד מעלין דלית ליה סברא דריע חזקתיהו מאי גדולה חזקה הא דלא גזרינן כהא משום דריע חזקתיהו. ט"ן:]

אין

איתמר אביי אמר עלו מאיליהם תנן ורבא אמר העלום תנן וקמיפלגי בדרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר לא עלה עזרא מבבל עד שעשאה כסולת נקיה ועלה אביי לית ליה דרבי אלעזר רבא אית ליה דרבי אלעזר איבעית אימא דכולי עלמא אית להו דרבי אלעזר והכא בהא קא מיפלגי מר סבר אפרושי אפרושינהו ומגפשייהו סליקו ומר סבר בעל כרחיהו אסוקינהו בשלמא למאן דאמר עלו היינו דאמר רב יהודה אמר שמואל **כ** כל ארצות עיסה לארץ ישראל וארץ ישראל עיסה לבבל אלא למ"ד העלום מידע ידעניהו נהי דידעי לההוא דרא לדרא אחרני לא ידעי **כ** בשלמא למאן דאמר עלו היינו דכתיב **ו**אקבעם אל הנהר הבא **ע**ל אחוה ונתנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם אלא למאן דאמר העלום הא מויהר זהירי נהי דאזיהור בפסולים בבשריים לא איזדהור: כהני לויי וישראלי:

מגלן דסליקו דכתיב **ו**ישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשוררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם: **כ** חללי גירי וחרורי: חללי מגלן **כ** דתניא ר' יוסי אומר גדולה חזקה שנא' **ו**ישבו הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזילי אשר לקח מבנות ברזילי הגלעדי אשר ויקרא על שמם אלה בקשו כתבם המתייחסים ולא נמצאו ויגואלו מן הכהונה ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמוד **כ** כהן לאורים **כ** ותומים ואמר להם הרי אתם בחזקתכם במה הייתם אוכלים בגולה בקדשי הגבול אף כאן **כ** נמי בקדשי הגבול ולמאן דאמר **כ** מעלים מתרומה ליוחסין הני דאכול בתרומה אתו לאסוקינהו שאני התם דריע חזקתיהו ואלא מאי גדולה חזקה דמעיקרא אכול בתרומה דרבנן ולבסוף אכול בתרומה דאורייתא אימא לעולם השתא נמי בדרבנן אכול בדאורייתא לא אכול יוכי מסקינן מתרומה ליוחסין מדאורייתא מדרבנן לא מסקינן אי הכי מאי גדולה חזקה דמעיקרא ליכא למיגזר משום תרומה דאורייתא לבסוף אף ע"ג דאיכא למיגזר משום תרומה דאורייתא בדרבנן אכול בדאורייתא לא אכול והכתיב ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים בקדש הקדשים הוא דלא יאכל הא כל מידי ניכול הכי קאמר לא מידי דמיקרי קדש ולא מידי דמיקרי קדשים לא מידי דמיקרי קדש דכתיב **ו**כל זר לא יאכל קדש ולא מידי דמיקרי קדשים דאמר קרא **ו**בת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל **כ** ואמר מר ג' במבורם מן הקדשים לא

צירושלים היו צעוני וצטורה המלאכה וצאימת כל **כ** סביצומיה והנך לוי דקתי מתניתין מהנך דלא חוו לעבודה היו: **מוהר וסירי כסו.** יודע היה מי עלה ומי לא עלה: גדולה חזקה. יש לסמוך עליה יפה: **קשקו כפסם המסתיישים.** כתב יחוסס: **הפרששא.** נחמיה בן חכליה קרוי כן בספר עזרא. וצגמרת ירושלמי' נמצא שעל שם שהיה משקה למלך היה צריך לשמות קודם שלא יחשדוהו שמא הטיל סם המות במשקה המלך התירו לו יין של עובדי כוכבים לשמות לכך נקרא התרשתא: **עד עמוד הבית** כהן בתו, וכיון שראו אותם אוכלים בתרומה ישא כהן בתם, ונמצא שנושא בת חלל. ריע חזקיהו. פירוש דשאר כהנים אוכלים בקדשי המקדש והם אינם אוכלים. והעיקר שלא מצאו כתב יחוסם כמו שכתבנו בכתובות פרק האשה. תרומה דרבנן.

תרומת תוצה לארץ. תרומה דאורייתא. תרומת הארץ. לא אכול. אלא בתרומה דרבנן כגון תרומת פירות וירק. תרומה דאורייתא. דגן תירוש ויצהר. ומאי מקדש הקדשים דמשמע הא לשאר מילי אכול. ה"ק לא במידי דאיקרי קדש. דכתיב ור לא יאכל קדש. קדשים דרבנן.

^{*אולוי צ"ל דלא אבלי רק קדשים דרבנן (ד"ו).}

צושבת תחת בעלה ישראל, כדמשמע קרא וכת כהן כי מהיה לאיש ור כי דהא אוקימנא להאי קרא כפרק אלמנה (ספא). כדנעלה לפסול לה, כגון תנין וממור וחלל שפסול עולמית, והשת דמנסבא לור דלא אכלה מושבה אל בית אביה ליפנין, מכלל דמעיקרא לא אכלה, ומילתיה דרז חסדא במתרומת נפקא, דל"כ דכולה קרא לנעלה לפסול לה אחא, לכימז בקדשים לא תאכל, מאי בתרומה, ש"מ הכי קאמר יך קי אחתם שאולתם בקדשים כגון תרומה ואינה אוכלת במזנס, ואיזו וז חזרת, דסמיך לה ובת כהן כי מהיה אלמנה, והכי מרזנא להאי מילתא כפרק אלמנה (יבמות יח).

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

דברי ריבוס נשעריך וקמס ועליה וגו'. מכאן שהמקדש גבוה מכל ארץ ישראל דכל לדדיה סתם **כ** וכמז ועליה: **אשר העלה ואשר הביא אס בני ישראל מארץ לפון.** דהיינו בצל ומכל הארצות אשר הדחתים סס וכתיב אשר העלה: **מסייע ליה לרזי אלעזר.** דנקט תנא דידן ליטנא **כ** יתירא לאשמועינן שכל עצמו של עזרא לנקות את בצל נתכוון לפי שראה אותם שנתערבו בהן וראה שהיו חכמי הדור עולין עמו ואין עוד בצצל שיתעסק לדדוק בהן לייחסן עמד והפריש פסוליהן והוליקן עמו והדור שראו הפרשתם הכירו בהם ולא חשש שיתערבו בהן אלו הפסולין העולים ולדורות הבאים נמי כיון דלאמר מר (לקמן דף ע"ו:) לשנת הגזית היתה שם ששם היו יושבים מייחסו כהונה ולויה בכל יום מזהר זהירי כפסולין: **העלוס.** על כרחס: **אפרושי אפרושינהו.** ומתוך שחפרשט הכירו בהם אנשי מקומם וידעו שלא יתערבו עוד בהם: **ומגפשייהו סליקו.** לארץ ישראל שלא יכירו בהם: **בשלמא למ"ד.** שעלו מאיליהם ולא הכירו בהם העולים עמהם כל כך היינו דלרץ ישראל עיסה לבצל ספק יחוסס הוא אלל בצל שנעשית בצל כסולת נקיה ובני ארץ ישראל לא הכירוס כל כך ויש שנדצקו עמהם: **עיסה.** ספק עירוצין כעיסה וז שמערצין בה שאור מים וקמס מלח וסוצין: **כל הארצות עיסה.** פסולת אלל ארץ ישראל לפי שבני ארץ ישראל עסוקין לצדוק ציוחסים לפי שהכהנים מזויים סס: **וארץ ישראל עיסה לבצל.** שעזרה הפרישם **כ** ויאל משם: **אלא למ"ד העלוס פנן.** הואיל ובעל כרחס העלוס עס אלו יאל קול פסול עליהם והכל ידעו כפסולין ומזהרו בהם כל העולים: **ואצינה צעס.** מי היה ומי לא היה ש"מ לא ידע עזרא מי עלה עמו ומי לא עלה עמו וסכור שהיו סס לויס כשרים ולא מאלא רזויים לעבודה אלל מאותם בנימי הכהנות ידיהם צשיניהם ואמרו איך נשיר את שיר ה' וגו' כמזמור על נהרות בצל (תהלים קל) שאמר להם נצוד נר שירו לנו משיר ציון עמנו וקלכו כהונות ידיהם צשיניהם ואמרו לו איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר לא נשיר לא נאמר אלל איך נשיר אין לנו במה למשמש בנימי הכהנות מאותם עלו ומן הכשרים לא מאלא לפי שהיו יושבים בצצל בשלוה והעולים לא

לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (שם), ולא במידי דמיקרי קדשים. אפילו חזו ושוק של שלמים הנאכלים לגשי כהנים ולעבדיהם (שם), ואמר מר. ציננות כפרס יס מותרות (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שחזרת לתרומת אביה ואינה חזרת לחזו ושוק, וילף לה מהאי קרא כי מהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל עד (כתובות שם), במזמור מן הקדשים. חזו ושוק, מההו מאי למכתב כקדשים וכמז בתרומת למורס הא דאתא, והאי לא תאכל לגלוס חזו, אלא מיהא מר דמיקרי קדש. וייטו מיהא דכתיב וכל זר לא יאכל קדש. בתרומה משמע, דכתיב כפרסה לעיל מיהי ובה השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וחקמינן בתרומה, ציננות כפרסל (פז). צבת כהן שנסת לשראל ועשית אלמנה וגרושה וזרע אין לה, שח